

Sygn. akt II Ca 9/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Ewa Piątkowska-Bidas (spr.)**

Sędziowie: **SO Sławomir Buras**

SO Marek Boniecki

Protokolant: **protokolant sądowy Iwona Cierpikowska**

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2013 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko Bankowi (...) S.A.w G., (...) Bankowi S.A.we W., Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w K., Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w J.oraz (...) Bankowi S.A.w W.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 2 października 2012 r., sygn. I C 210/11

oddala apelację i zasądza od G. B. na rzecz Banku (...) S.A.

w G. oraz (...) Banku S.A. w W. kwoty po 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 9/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Jędrzejowie oddalił powództwo G. B.przeciwko Bankowi (...) S.A.w G., (...) Bank S.A.we W., Skarbowi Państwa- Sądowi Rejonowemu w J.i Sądowi Rejonowemu w K., (...) Bank S.A.w W.o zwolnienie zajętego przedmiotu z egzekucji .

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych: Komornik przy Sądzie Rejonowym w J. prowadził szereg postępowań egzekucyjnych przeciwko mężowi powódki- A. B. (1), a to w sprawach:

- (...)67/11 z wniosku Banku (...) S.A.w G.,

- (...)268/11 z wniosku Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w J.,

- (...)309/11 z wniosku Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w K.,

- (...) 686/11 z wniosku (...) Bank S.A.w W.,

- (...)1929/11 z wniosku (...) Bank S.A.w W..

W dniu 4 stycznia w domu dłużnika przy ul. (...) w J. przy jego obecności asesor komorniczy zajął następujące rzeczy ruchome:

- naczepę ciężarową (...) nr rej. (...) rocznik 1996

- naczepę chłodnię-agregat (...)U.wraz z platformą załadowniczą (...)

W dniu 14 czerwca 2011 r. w domu dłużnika przy ul. dr S. S. 31 w J. asesor komorniczy dokonał czynności egzekucyjnej w postaci zajęcia m.in. następujących rzeczy ruchomych:

- samochodu specjalistycznego (...)45 zamiatarki nr rej (...), rocznik 1992

- V. (...) nr rej. (...), rocznik 1992

Dłużnik nie był przy tym obecny. Komornikowi zaś asystował syn dłużnika- A. B. (2). Postanowieniem z dnia 9 listopada 2011 r. komornik zajął w/w przedmioty również w ramach obu postępowań egzekucyjnych (...). W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał także, że sprawa (...)1929/11 była pierwotnie prowadzona przez komornika przy Sądzie Rejonowym w T.pod sygn. (...) 496/10. Komornik ten w dniu 3 marca 2011 r. na posesji przy ul. dr S. S.31 w J.zajął nieruchomości w postaci zamiatarki i V.w obecności A. B. (2). Co więcej w dniu 9 maja 2011r na w/w posesji odbyła się bezskuteczna licytacja tych przedmiotów w obecności dłużnika.

Druga zaś licytacja z dnia 12 lipca 2011 r. została odwołana lecz już na miejscu w J. i przy obecności A. B. (2).

Sąd Rejonowy oddalił powództwo G. B. w oparciu o art. 841§3 kpc, , bowiem uznał, że powódka nie zachowała miesięcznego terminu od momentu dowiedzenia się o zajęciu przedmiotowych ruchomości do wytoczenia niniejszego powództwa. W ustalonych okolicznościach Sąd nie dał jej wiary, iż o tym zajęciu dowiedziała się od syna A. B. (2) dopiero w listopadzie 2011r.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka, która zarzuciła obrazę przepisów postępowania, a to art. 233§1kpc poprzez nie rozważenie wszechstronne zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji dokonanie sprzecznych z dowodami ustaleń.

Reasumując wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie powództwa w ramach przysługującego jej udziału we współwłasności względnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Jędrzejowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem Sąd I instancji wyjaśnił wszystkie okoliczności sprawy, prawidłowo je ocenił i wydał trafny wyrok.

Wprawdzie dla bytu apelacji nie ma to większego znaczenia, ale dokonane przez komornika zajęcie odbyło się w sposób zgodny z przepisami. Komornik nie bada statusu prawnego rzeczy ruchomej znajdującej się we władaniu dłużnika, w szczególności zaś nie sprawdza, czy taka ruchomość pozostaje własnością dłużnika. W tym przypadku dłużnik, będący mężem powódki nawet nie wskazał, że zajmowane ruchomości stanowią współwłasność jego i żony. Ponadto dopuszczalna jest egzekucja z ruchomości znajdujących się u dłużnika, którymi on współwładza z osobą trzecią. Zajęciu

ruchomości będących we władaniu dłużnika, wchodzących w skład majątku wspólnego dłużnika i jego małżonka, nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko

dłużnikowi nie została nadana klauzula wykonalności także przeciwko jego małżonkowi /Uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 30 czerwca 1987 r., III CZP 41/86, OSNC 1988, nr 1, poz. 3/. Co istotne gdy rzecz ruchoma znajduje się w mieszkaniu lub w innym miejscu zajmowanym przez dłużnika wspólnie z osobami trzecimi, zwłaszcza z członkami rodziny, to – gdy nic innego nie wynika z charakteru rzeczy lub innych szczególnych okoliczności – komornik może przyjąć, że jest ona co najmniej we współwładaniu dłużnika, a to upoważnia go do jej zajęcia. / Wyrok SN z dnia 15 lutego 1991 r., IV CR 550/90, LEX nr 9051/ Małżonek, broniąc się przed zajęciem ruchomości, może jednak wytoczyć powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji, jak miało miejsce w niniejszej sprawie, musi jednak dokonać tego przy zachowaniu miesięcznego terminu liczonego od dowiedzenia się o zajęciu.

Powództwo takie stanowi środek merytorycznej obrony osoby trzeciej, której prawa zostały naruszone przez egzekucję. W literaturze i orzecznictwie wyrażany jest pogląd, że termin do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji ma charakter materialnoprawny i dlatego nie podlega przywróceniu.

W myśl art. 841 § 3 k.p.c. powództwo ekscydencyjne można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Przytoczone sformułowanie nie pozostawia wątpliwości, że wskazanym w tym przepisie dniem, w którym strona dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest dzień, w którym ona faktycznie dowiedziała się o zajęciu przedmiotu. Nie ma żadnych podstaw, aby zgodzić się z twierdzeniem G. B., że dopiero w dnia 17 listopada 2011 r. dowiedziała się o zajęciu przedmiotowych ruchomości od syna A., po uzyskaniu przez niego pisma od komornika.

Należy przy tym mieć na względzie, że zajęcie ruchomości na posesji przy ul.dr S. odbyło się po raz drugi w czerwcu 2011 r., natomiast w listopadzie zajęcie to jedynie przeniesiono także na sprawy o symbolu (...).

Na poparcie swojego stanowiska apelująca nie przedstawiła żadnych dowodów, a jedyny świadek powołany na tę okoliczność, syn mieszkający z nią, obecny przy zajęciu i licytacjach, sprawujący dozór nad częścią ruchomości, który miał ją rzekomo o zajęciach poinformować dopiero w listopadzie 2011 r., odmówił zeznań.

Prawidłowo Sąd nie dał wiary skarżącej o ile twierdziła, że ona z synami mieszka w J. przy ul dr. S.. S., a mąż mieszka przy ul (...) (jest to zresztą dom ojca A. B. (1)), skoro A. B. (2) poinformował, że ojciec jest tylko

zameldowany przy ul (...), ale tam nie przebywa i w związku z tym cała

korespondencja od komornika była kierowana na adres –ul. dr. S.. S.i tam odbierana m.in. przez apelującą. Sam A. B. (1)w sprawie(...)214/11 przyznał, że musiał opuścić dom ojca i z rodziną zamieszkać przy ul dr. S..

Ponadto zarówno samochód (...)jak i V.zostały zajęte właśnie w tym miejscu, w obecności syna małż. B.A. i ruchomości te jemu oddano pod dozór. Co więcej dwukrotnie na nieruchomości tej odbyły się, bezskuteczne licytacje- w maju i lipcu 2011r, i nie sposób uwierzyć, że powódka nie zauważyła tego i była nieświadoma, że prowadzone są egzekucje przeciwko A. B. (1), i że przedmioty co do których odbyła się licytacja nie zostały wcześniej przez komorników zajęte.

Powódka zdawała sobie sprawę z dużego zadłużenia męża od dawna, na co wskazują jej szczere twierdzenia w sprawie o zniesienie wspólności ustawowej, gdzie żądając aby zniesienie nastąpiło z dniem 1.X. 2008 r., przyznała, że od tego czasu zaczęły się kłopoty finansowe A. B. (1).

Nie bez znaczenia dla oceny postawy powódki są okoliczności sprzedaży- dzień po pierwszej licytacji pojazdów - domu przy ul (...), i fakt, że żadna kwota pieniężna po tej transakcji nie wpłynęła na poczet licznych zadłużeń jej męża.

Twierdzenia apelacji dotyczące tej kwestii, niczego do sprawy nie wnoszą, zwłaszcza, że apelująca w dalszym ciągu nie wskazała na co zostały wydatkowane uzyskane tą drogą środki pieniężne, bo z całą pewnością nie na zadłużenia egzekwowane przez komornika w ustalonych przez Sąd I instancji postępowaniach.

Trudno także uwierzyć , że nabywca, który dom kupił z myślą o dorosłych synach, mieszkających w J., jak to utrzymuje apelacja, wynajął go wraz z wyposażeniem powódce i to nieodpłatnie, a jedynie w zamian za pilnowanie i utrzymywanie nieruchomości w porządku.

Twierdzenie takie jest pozbawiono jakiegokolwiek logiki.

Podobnie zresztą Sąd Rejonowy w Jędrzejowie w sprawie (...)214/11 nie dał wiary , że zajęte w domu przy ul dr. S.ruchomości stanowią własność nabywcy domu S. B.i oddalił jego powództwo o wyłączenie ich z zajęcia.

Ponadto nieprzekonywująco brzmi twierdzenie powódki, że Sąd w części odmówił sprostowania protokołu rozprawy (wniosek dotyczył zeznań A. B. (1) na okoliczność wydatkowania kwoty uzyskanej ze sprzedaży domu), bowiem sprawa niniejsza nie dotyczy nieruchomości i takie miał podać ustne motywy swego postanowienia.

Otóż wniosek o sprostowanie protokołu podlega uwzględnieniu jedynie w zakresie w jakim dotyczy treści , które zostały wyartykułowane , a nie znalazły odzwierciedlenia w protokole .

Nie ma żadnych podstaw , by dać wiarę w tym względzie gołosłownym twierdzeniom powódki.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku z mocy art. 385 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc i § 6 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO E. Piątkowska - Bidas SSO Sł Buras SSO M. Boniecki